

Azıcık Yorgunum

– EFT€L¥@ · 20 Mayıs 2014

Azıcık yorgunum anne...Kâh neşe açılıyor parsellerimden
Kâh hüznü konuveriyor gözbebeklerimin dibine
Kâh O geliyor aklıma
Yoruluyorum...
Yoruluyorum anne...

Dışardan bir takım düşünce sesleri geliyor
Ve ebediyete açılıyor denizler
Kıymıklarım batıyor anne
Acıyor acıyan yaralarım
Gözlerime dar sokakların zifri bürünüveriyor
Ve soluk denen 5 harfle bitiyor...

B e l k i...

İssiz bir gemi sonrasında atılan akıl molozlarından
Kalırsa düşüncelerim
Anne hatırlat
İlk defa içeceğim ilaç kokan çaydan
Ve beni öpen
Bir sen
Birde zahirsiz seccadem
Olacak...

Huzur denen ana karnında bitti
Ve son kez ilelebet büründü sesler
Seslerim meleklerle karşı kayboldu
Annem ne olur al sesimi
Yoksa kim der sana "Anne" diye...

Annem ne olur al beni yukarılardan
Ve azıcık yorgunluğumla okşa beni saçlarımdan
Sevmeye yorgun kalmaya korkak
Bir avare kalırken ben...

Gel sen p beni bana
Sen p annem
Dudak payı kadar ölüm-ken ben...

E F T E L Y A...
(Akdenizi cebinde taşıyan kız...)